

Raha liikkeelle

Nyt on tapahtumassa se mitä on jo muutamia vuosia pelätty. Pankkituki uhkaa loppua. Siis ei enää sillä lailla, ettei se riittäisi tappioiden katteeksi, vaan sillä lailla, että kohta on kaikki maksettu. Vaivaiset kaksi miljardia markkaa on enää menossa, sanovat ministerit ja viisaat.

Kaksi miljardia? Se on niin pieni summa, ettei tavallinen mattimeikäläinen tahdo sitä oikein käsittääkään kymmenien ja satojen miljardien maksamisen jälkeen.

Ehkä asia valkenee havainnollistamalla.

Jos kaksi miljardia markkaa laitettaisiin pinoon satasen seteleinä, Finnairin normaali vuorokone mahtuisi reippaasti lentämään sen ylitse.

Tai jos kaksi miljardia kasattaisiin markan kolikoina kaikkiin lakkautettuihin pankki- ja postikonttoreihin, niihin mahtuisi vielä toinen mokoma bingohalleja.

Tai jos nuo kaksi miljardia upotettaisiin Atlantin valtameren, ne katoisivat umpisukkeloon, ja Perämeren rantoja jäisi nousevan veden alle hädin tuskin parin vuoden maannouseman verran.

Siis pikkukillinkejä ovat jäljellä olevat pankkituet, lasketaanpa niitä miten tahansa.

Huolestuttavinta tässä on se, miten osaamme olla ja elää kaiken käyttämättä jäävän rahan kanssa. Olemme sopeuttaneet elintasomme siihen, että joka vuosi menee päältä vähintään kolmekymmentä miljardia pankkeihin, ja lopuilla sitten maksetaan tavalliset verot.

Jos tuo 30 miljardia nyt jääkin yhtäkkiä pyöriskelemään valtion kirstuihin, sille on tietysti keksittävä käyttöä. Onneksi historiasta löytyy erinomaisia rahanreikiä, kun vähän pinnistellemme muistiamme.

Erittäin houkuttelevalta tuntuu esimerkiksi ajatus, että lapsiperheille ruvettaisiin maksamaan jotain tukea siitä että nämä kasvattavat Suomeen jälkipolvia. Sen nimi voisi olla "perheapu". Tai "tenavatuki". Ehkäpä "lapsilisäkin" voisi tulla kysymykseen. Joissakin maissa kuulemma sellaista maksetaan, ja suomalaistenkin keskuudessa elää vielä joitakuuta jotka muistelevat saaneensa moista avustusta joskus sotien jälkeen.

Toinen oiva rahanreikä olisi vanhoille ihmisille annettava avustus, nimeltänsä ehkä "ruokko" tai "vanhainapu", tai ehkä "kansaneläkkeen perusosan tukilisäapukorotus". Myös tällaisesta järjestelmästä on joissakin vanhoissa pergamenteissa merkintöjä, tosin epäselviä. Tuolloin hamassa historiassa niillä tosin oli aika kökkö nimitys, "eläke".

Jos ei rahaa muuten saada millään kulumaan tarpeeksi, aletaan syyttää sitä niille ihmisille joilla ei ole työtä. Tälle tukimuodolle ensimmäinen mieleentuleva nimitys on tietysti "ansiosidonnaisen työmarkkinatuen peruspäiväraha", mutta kenties kysymykseen voisi tulla myös "työtävaiillaolevan työtävaiillaolemiskorvaus".

Tärkeintä ei kuitenkaan ole, miten valtion rahojen uusia käyttömuotoja nimitetään, vaan se ettei raha tee pesää pankkituen jälkeenkään. Sillä pesivästä rahasta ei tule muuta kuin sijoitusongelmia.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)